

Macho och mys

DET BANKAS, HAMRAS OCH SVETSAS MED FULL FRENESI BLAND SKITIGA MOTORDELAR OCH MED LIKA SKITIGA NÄVAR. EN STUND SENARE TÄNDS LEVANDE LJUS OCH BJUDS PÅ HEMBAKAT BRÖD I DET OMBONADE KÖKET.

MED ANDRA ORD – EN TYPISK MECKARKVÄLL HEMMA HOS FREDDAN!

TEXT: EVA-LOTTA SIGURDH | FOTO: FRIDA LENHOLM

KYLAN OCH RUFFLIGHETEN är påtaglig. Likaså värmen och gemenskapen bland de tioalet grabbar i alla åldrar från Värmdö Motorklubbs Folkracegrupp som har samlats här i kväll. Precis som alla tisdagskvällar. Och en hel massa andra extrakvällar, särskilt inför tävlingar.

- Då träffas vi mest hela tiden. Annars meckar vi mycket var och en hemma hos oss själva, berättar "Freddan", Fredrik Wakman, som ansvarar för folkraceavdelningen i Värmdö MK.

Och i vars garage och hem detta gäng alltså brukar hålla till. I ur och skur. Dåligt väder, som i

kväll, är inte skäl nog att ställa in. Nej, en provisorisk presenning som skydd mot den värsta blåsten har hängts upp för att ersätta den trasiga garageporten och en mysig och värmande vedbrasa sprakar välkomnande utanför. Det får räcka.

Och det gör det. För nu råder fullt fokus på Freddans bil, som måste hinna bli startklar till nästa tävling om några veckor. Bland annat måste en ny motor sättas in, eftersom den gamla kraschade på förra tävlingen. Ytterligare några bilar trängs på uppfarten, mer eller mindre medfarna och tilltufsade.

- Det kan gå rätt vilt till när vi kör, mycket bök »

Under lika delar skritt som koncentration försöker Simon Johansson och Anders Olsson sätta in en ny motor i Freddans bild, eftersom den gamla kraschade på förra tävlingen.

» och stök och smällar i plåten, berättar Freddan med något drömskt i blicken, för detta är ju liksom en del av grejen.

- En adrenalinkick som är värd alla timmars meckande, både före och efter, garanterar han och får samstämmigt medhåll av kompisarna.

Och tur är väl det, för i tid räknat utgör själva tävlandet bara en procent – mot 99 procents meckande.

BILARNA TILL SALU

Folkrace är idag den största motorsporten i Sverige och också den mest folkliga. Grundtanken är att det ska vara enkelt och billigt att hålla på. Varken bilarna eller tävlingspriserna får kosta särskilt mycket.

- Efter varje tävling är alla bilar till salu för 6 500 kronor. Den som vill kan lägga anbud och finns det flera intressenter så lottar man, förklarar Freddan.

Demokratiskt så det förslår. Precis som andan över lag inom hela sporten. Gemenskap, samarbete och att dela med sig går definitivt före konkurrens och rivalitet. Både under tävlingarna och på meckarkvällarna. Ett tydligt exempel är kvällens fikastund, där grannen och klubbmedlemmen Hans Jutenäs bjuder på hembakat bröd och Freddan på julskinkan – som han fick i förstapris på förra tävlingen.

- Ja, det säger väl en del om både priserna och andan, säger han skrattande.

Men tillbaka till garaget, för än återstår flera timmars hårt arbete innan den belönande fikapausen. Skärpt koncentration varvas med många glada skratt och lättsamt småprat i de trånga utrymmena. För en oinsatt är det svårt att begripa hur någon kan hitta bland alla prytlar och skruvar. Överallt ligger, hänger och står bildelar och verktyg av alla de slag. Själva motorn (från en annan bil) hissas med minutiös precision ner i det tillbucklade motorutrymmet.

Den får inte riktigt plats först, så plåten måste bankas ut rejält. I ärlighetens namn ser bilen inte särskilt tjugig ut...

- Fast det är precis som det ska vara. Den ska vara så ful som möjligt utanpå (så att ingen lägger bud på den), men ha ett helsikes motordrag inuti, skrattar Simon Johansson, en av de andra entusiasterna i kvällens gäng, som försöker få Freddans motor på plats.

UPPFOSTRAN I STÄLLET FÖR NATTBUS

Värmdö Motorklubbs bilsektion har ungefär 150 medlemmar, varav endast en tjej kör Folkrace. Annars är blandningen av olika slags människor stor.

- Men det gedigna motorintresset är självklart en gemensam nämnare, liksom att alla är typiska entreprenörer, berättar Freddan, som själv har hållit på med folkrace – och även närbesläktade »

» motorsportsklasser – av och till i 25 år.

Han tycker att ett viktigt syfte med sporten är att lyfta bilintresset hos killar från att bara åka runt på nätterna och sladda till en mer ordnad form.

- Det blir som lite nyttig uppfostran och verklighetsskola för unga grabbar. De lär sig både att ta hand om sig själva och sin bil och att inte ge upp. Och så lär de sig att ta hand om varandra också!

DRÖMMEN EN EGEN ÖVNINGSBANA

Dessutom är det säkert, hävdar han. Besiktningarna av bilarna är omfattande och tävlingarna omgärdas av rigorösa säkerhetsföreskrifter och miljökrav. Det måste alltid finnas brand- och säkerhetsposter utmed banan, utbildade funktionärer och ambulanser i beredskap. Dessutom får bilarna, som måste ha en särskild ”säkerhetsbur” som man sitter i, köras i max 80 kilometer i timmen och den som kör måste ha fyrpunktsbälte.

- Man sitter fast som en bebis i barnstol, haha!

Yngst i kväll är 17-åriga Andreas Trouin, som gärna tillbringar all sin fritid i skitiga garage eller på tävlingar.

- Så fort jag började blev jag fast. Åkte och tog licens redan efter en vecka efter att jag kom hit första gången, berättar han ivrigt.

För en del blir folkrace inkörsporren till andra motorsporter, för andra, som för Freddan och flera av hans kamrater här i kväll, blir det för ever.

- Det är en sådan härlig gemenskap!

Fast även om stämningen är god och glädjen stor, så finns det smolk i bägaren i Värmdö Motorklubb, som inte har några gemensamma ställen att öva eller träffas på. De ligger ständigt på både kommunen och markägare runt om, men hittills utan resultat.

- Drömmen är att en dag få både egen övningsbana och eget klubbhus här ute. Det kämpar vi mycket för, avslutar Freddan. ❖